ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 9ης Απριλίου 1987 *

Στην υπόθεση 5/86,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον B. Van der Esch, κύριο νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τον L. Gyselen, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό του Εξωτερικών Υποθέσεων με τον Robert Hoebaer, διευθυντή στο Υπουργείο Εξωτερικών Υποθέσεων, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας με τις Αναπτυσσόμενες Χώρες, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία του Βελγίου, 4, rue des Girondins, résidence Champagne,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, επειδή δεν συμμορφώθηκε με την απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1984, σχετικά με την ενίσχυση που χορηγείται από τη βελγική κυβέρνηση σε παραγωγό ινών και νημάτων πολυπροπυλενίου (ΕΕ L 283, σ. 42), παρέβη υποχρέωση που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, T. F. O'Higgins και F. Schockweiler, προέδρους τμήματος, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, K. Bahlmann, R. Joliet και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 26ης Φεβρουαρίου 1987, κατά την οποία η Επιτροπή εκπροσωπήθηκε από τον R. C. Fischer, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, και το Βασίλειο του Βελγίου από τον J. Devadder, βοηθό σύμβουλο στη νομική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών Υποθέσεων, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας με τις Αναπτυσσόμενες Χώρες,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Φεβρουαρίου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Ιανουαρίου 1986, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 93, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία επιδιώκει να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, επειδή δεν συμμορφώθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας με την απόφαση 84/508 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1984, σχετικά με την ενίσχυση που χορηγείται από τη βελγική κυβέρνηση σε παραγωγό ινών και νημάτων πολυπροπυλενίου, παρέβη υποχρέωση που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΟΚ.

2 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

3 Με την επίδικη απόφαση η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η συμμετοχή του κράτους κατά 224 εκατομμύρια BFR στο κεφάλαιο ενός υποκαταστήματος που δημιουργήθηκε από τον κύριο βελγικό όμιλο στους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας και των ταπήτων, με το σκοπό να δημιουργηθεί μια μονάδα παραγωγής ινών και νημάτων πολυπροπυλενίου, συνιστά ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου

92 της Συνθήκης και, κατά συνέπεια, πρέπει να καταργηθεί. Επιπλέον, η Επιτροπή ζήτησε να πληροφορηθεί, εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως, τα μέτρα που έλαβε το Βέλγιο για να συμμορφωθεί σχετικώς.

4 Η απόφαση κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 6ης Αυγούστου 1984, δεν ασκήθηκε δε κατ' αυτής προσφυγή ακυρώσεως.

5 Με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 1985, η βελγική κυβέρνηση πρότεινε να μετατρέψει την ενίσχυση που είχε χορηγήσει σε δάνειο που να κατανέμεται σε πέντε ή επτά χρόνια, και που θα επέστρεφε η συγκεκριμένη επιχείρηση εφόσον θα το επέτρεπαν τα κέρδη που θα συγκεντρώνονταν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Με το έγγραφό της της 26ης Φεβρουαρίου 1985, η Επιτροπή απέρριψε αυτή την πρόταση. Με έγγραφο της 3ης Οκτωβρίου 1985, η βελγική κυβέρνηση γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι δεν διέβλεπε καμία λύση για την υπόθεση που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που θέτει η απόφαση. Η Επιτροπή άσκησε τότε την παρούσα προσφυγή.

6 Η βελγική κυβέρνηση παραδέχτηκε ενώπιον του Δικαστηρίου ότι η απόφαση, δεδομένου ότι δεν αμφισβητήθηκε εμπροθέσμως, έχει καταστεί οριστική. Προέβαλε, πάντως, ότι της ήταν αδύνατο να εκτελέσει την εν λόγω απόφαση, λόγω του ότι, αφενός η επιστροφή της κρατικής ενισχύσεως θα έθιγε την αρχή του απαραβίαστου του εταιρικού κεφαλαίου που περιέχεται στο βελγικό δίκαιο των εταιριών για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των δανειστών, αφετέρου η εν λόγω απόδοση θα ήταν, επιπλέον, ουσιαστικά αδύνατη υπό τις παρούσες περιστάσεις, εκτός αν ετίθετο τέρμα στην ύπαρξη της επιχειρήσεως.

7 Πάντως, στο υπόμνημά της αντικρούσεως η βελγική κυβέρνηση αναγνώρισε ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 1986 (Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου, 52/84, Συλλογή 1986, σ. 89), απέρριψε εν τω μεταξύ τα ίδια επιχειρήματα που είχε προβάλει στην παρούσα υπόθεση. Δήλωσε δε ότι ήλθε σε διαπραγματεύσεις με την Επιτροπή προκειμένου να εξευρεθεί λύση στο υφιστάμενο πρόβλημα.

8 Η Επιτροπή, στο απαντητικό της υπόμνημα, αναφέρεται σε μια συνάντηση, στις 6 Μαρτίου 1986, μεταξύ των εκπροσώπων της και των εκπροσώπων της βελγικής κυβερνήσεως που δεν κατέληξε σε ικανοποιητική λύση.

9 Στο υπόμνημά της ανταπαντήσεως, που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Μαΐου 1986, η βελγική κυβέρνηση αναφέρει ότι η εθνική εταιρία αναδιαρθρώσεως των εθνικών τομέων έλαβε εντολή να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να επιτύχει την απόδοση της ενισχύσεως. Απαντώντας σε μια ερώτηση του Δικαστηρίου ως προς την εξέλιξη της διαδικασίας εκτελέσεως της αποφάσεως, η βελγική κυβέρνηση, με έγγραφο της 17ης Νοεμβρίου 1986, ανέφερε ότι η αρχή που είναι επιφορτισμένη με την εν λόγω εκτέλεση αντιμετώπισε, κατά τις διαπραγματεύσεις, ορισμένα νομικά προβλήματα σχετικά με το δίκαιο των εταιριών, θεωρούσε όμως ότι θα βρισκόταν λύση μέσα στους επόμενους μήνες.

10 Κατά τη συνεδρίαση της 26ης Φεβρουαρίου 1987, ο εκπρόσωπος της βελγικής κυβερνήσεως δήλωσε ότι οι πλειοψηφούντες μέτοχοι της εν λόγω εταιρίας έδωσαν πρόσφατα τη σύμφωνη γνώμη τους για να εξαγοραστεί η συμμετοχή του κράτους στο εταιρικό κεφάλαιο που αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως της Επιτροπής, αυτό όμως πρέπει ακόμη να εγκριθεί από τις βελγικές αρχές.

11 Πρέπει να υπομνηστεί ότι η προσφυγή αφορά την παράλειψη του Βασιλείου του Βελγίου να συμμορφωθεί με την απόφαση εντός της ταχθείσας προθεσμίας και ότι η επίδικη απόφαση, που κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 6ης Αυγούστου 1984, υποχρεώνει τη βελγική κυβέρνηση να πληροφορήσει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως, τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτή την απόφαση. Πρέπει, επομένως, κατ' ανάγκη να γίνει δεκτό ότι η απόφαση δεν εκτελέστηκε εμπροθέσμως.

12 Από τα προηγούμενα συνάγεται ότι πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη παραβάσεως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή με την προσφυγή της.

Επί των δικαστικών εξόδων

13 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η καθής ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο του Βελγίου, επειδή δεν συμμορφώθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας με την απόφαση 84/508 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1984, σχετικά με την ενίσχυση που χορηγείται από τη βελγική κυβέρνηση σε παραγωγό ινών και νημάτων προπυλενίου, παρέβη υποχρέωση που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΟΚ.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Mackenzie Stuart O'Higgins Schockweiler Bosco

Koopmans Due Bahlmann Joliet Rodríguez Iglesias

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Απριλίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart